

om man ønsker at få kredsen af hesteejerne gjort bredere end tilfældet er idag.

At det er nødvendigt at forhøje netto-præmierne til hesteejerne for at holde hesteejernes underskud indenfor overkommelige beløb er vel åbenbart. Konklusionen heraf må derfor være, at de store udgifter, der er forbundet med afholdelse af væddeløb, ikke giver basis for, at man fra statens side opfatter totalisatorspillet som i første række et beskatningsobjekt, og da slet ikke for man har bragt spilomsætningen på et langt højere niveau, end tilfældet er i Danmark idag. Men dette er på den anden side umuligt, medmindre der samtidig sker en radikal ændring af totalisatorbeskatningen.

Trav- og galopsporten har i denne forbindelse udarbejdet et fællesforslag til en *midlertidig* ordning med hensyn til totalisatorbeskatning, der skulle gælde indtil den endelige lovrevison af de nugældende regler har fundet sted, når det af finansministeren i efteråret 1972 nedsatte embedsmandsudvalg har afsluttet sit arbejde. En midlertidig ordning ville indebære flere fordele:

- 1) Embedsmandsudvalget vil herved kunne opnå erfaringsmateriale med hensyn til virkningen på spilomsætningen ved reduktion af spilfradraget.
- 2) De økonomiske forhold på hestesportsbanerne og her i særdeleshed for Klampenborg Galopselskab er sådanne, at der ikke er ressourcer til at fortsætte under de nugældende vilkår. Klampenborg Galopselskab var kun i stand til at gennemføre sidste sæson ved hjælp af lån og kautioner, der alene blev opnået på baggrund af løftet i loven af 1971 om, at loven skulle revideres i indeværende samling. Det var også kun på grund af samme løfte, at det til dels lykkedes at holde tilstrækkelig mange hesteejere til sporten i sidste sæson til at samle nok heste til overhovedet at gennemføre løb. En standsning af galopløb i Klampenborg senere efterfulgt af flere travbaner vil slå så meget i stykker indenfor hestesporten, at det vil gøre det ulige vanskeligere senere at komme igang igen. En midlertidig ordning vil ved at gøre det

mu ligt for hestesporten at overleve også derved sikre staten provenu fra totalisatorspil på hestesportsbanerne på længere sigt.

Den foreslåede midlertidige ordning, der stadig vil placere Danmark mellem de lande med den højeste totalisatorbeskatning, er ikke udtryk for at hestesporten mener, at den foreslåede ordning er ideel set på længere sigt. En sådan løsning ville nok indebære en yderligere reduktion af spilfradraget. Forslaget er imidlertid udtryk for et kompromis, der dels sikrer statens provenu i forhold til den alternative situation, at flere baner må lukke, dels indebærer en så tilpas stor ændring i de nugældende regler, at den „onde cirkel“ kan blive brudt.

Til selve det vedlagte forslag (underbilag 1 til bilag 1) skal der kun føjes nogle få kommentarer:

Ad § 2. I stedet for at operere med forskellige afgiftssatser for galop og trav sådan som det må anses mest hensigtsmæssigt i den senere mere varige ordning, er det på grund af Klampenborg Galopselskabs preserende økonomiske vanskeligheder foreslået at differentieringen foretages ved et fast fradrag pr. løbsdag i lighed med i Sverige. Dette skyldes, at det må forventes at tage nogen tid, før de forbedrede forhold vil give de nødvendige større startfelter indenfor galoppen, som er en forudsætning for et større spil.

Ad § 3, stk. 1. I betragtning af den nære forbindelse også spillemæssigt mellem de sydsvenske baner og danske hestesportsbaner ville det også af den grund være naturligt at operere med det samme fradrag som i Sverige, hvor man tilbagebetaler 80 pct. af vinder- og pladsspil, 70 pct. af kombineret spil og endvidere 65 pct. på V-5 spil.

Ad § 3, stk. 3. Ved at foreslå 15 pct. afgift på store gevinster sikres en beskatning heraf, uden at ordningen indebærer uforholdsmæssige administrative vanskeligheder. Samtidig kan det forventes, at afgiften, når den kun svares af de store gevinster, næppe vil få negativ indvirkning på spilomsætningen.